

جان ماکسول
مهدی قراچه داغی

.....

گاه
می بربید
گاه
می بربید

بزرگترین درس‌های زندگی را
از باخت‌هایمان می‌آموزیم

فهرست

۷	یادداشت نگارنده
۹	پیشگفتار سرمربی جان وودن
۱۳	۱. وقتی می‌بازید همه چیز بد به نظر می‌رسد
۳۳	۲. فروتنی: روح یادگیری
۵۱	۳. واقعیت: پایه و اساس یادگیری
۶۹	۴. مسئولیت: اولین قدم یادگیری
۸۹	۵. پیشرفت و ترقی: نتیجه یادگیری
۱۰۷	۶. امید: انگیزه یادگیری
۱۲۵	۷. آموزش‌پذیری: راه یادگیری
۱۴۵	۸. بدیاری: کمکی به یادگیری
۱۶۳	۹. مسائل: فرصت مناسب برای یادگرفتن
۱۷۹	۱۰. تجربه‌های بد: دیدگاهی برای یادگرفتن
۱۹۵	۱۱. تغییر: بهای یادگیری
۲۱۹	۱۲. بلوغ: ارزش یادگیری
۲۳۳	۱۳. برنده شدن همه چیز نیست اما...

یادداشت نگارنده

سال‌ها این بخت خوش را داشتم که به‌طور منظم با جان وودن سرمربی بسکتبال دانشگاه کالیفرنیا در لس‌آنجلس، ملاقات کنم. برای ملاقات با او یک روز تمام تدارک می‌دیدم، به این فکر می‌کردم که باید چه سؤال‌هایی از او بپرسم. یاد گرفتن از این سرمربی بزرگ نعمتی بود. او فردی بسیار مهربان و اندیشمند بود. آخرین باری که با او ملاقات کردم از من پرسید روی چه موضوعی کار می‌کنم. به تازگی موضوع ورفوس مطالب کتاب حاضر را تهیه کرده بودم و از این رو هیجان‌زده بودم. از کیفم چند صفحه کاغذ بیرون آوردم و آن‌ها را نشانش دادم. به او گفتم که چه عامل و عواملی سبب شده است به نوشتن این مطلب ترغیب شوم.

مربی گفت «چه موضوع جالبی! می‌توانی به خیلی‌ها آموزش بدهی». بعد حرفی زد که مرا شگفت‌زده کرد. پرسید «آیا می‌توانم من پیشگفتار کتاب را بنویسم»؟

چه افتخاری، البته که گفتم بله می‌توانی. او همان‌طور که قول داده بود پیشگفتار کتاب را نوشت و چند ماه بعد جهان را بدرود گفت. به فکرم رسید که این احتمالاً آخرین مطلبی بود که نوشت.

دنیای نگارش کتاب بسیار مضحک است. ناشر به این نتیجه رسید که من

ابتدا کتاب پنج سطح رهبری را بنویسم و بعد ۱۵ قانون ارزشمند رشد را. در آن زمان این کتاب باید منتظر می‌ماند. بعد از گذشت چند سال، سرانجام به نوشتن این کتاب مشغول شدم.

چنین بود حکایت نوشتن پیشگفتار کتاب توسط جان وودن. من از اهتمام او سپاسگزارم. درست است که قبل از ما مرده است، اما هرگز فراموش نمی‌شود.